

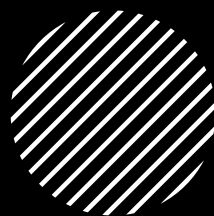

Gen Z & normaliseren

Wie moet er dan “normaal” doen?!

- https://youtu.be/ZbgL7eKAB_8

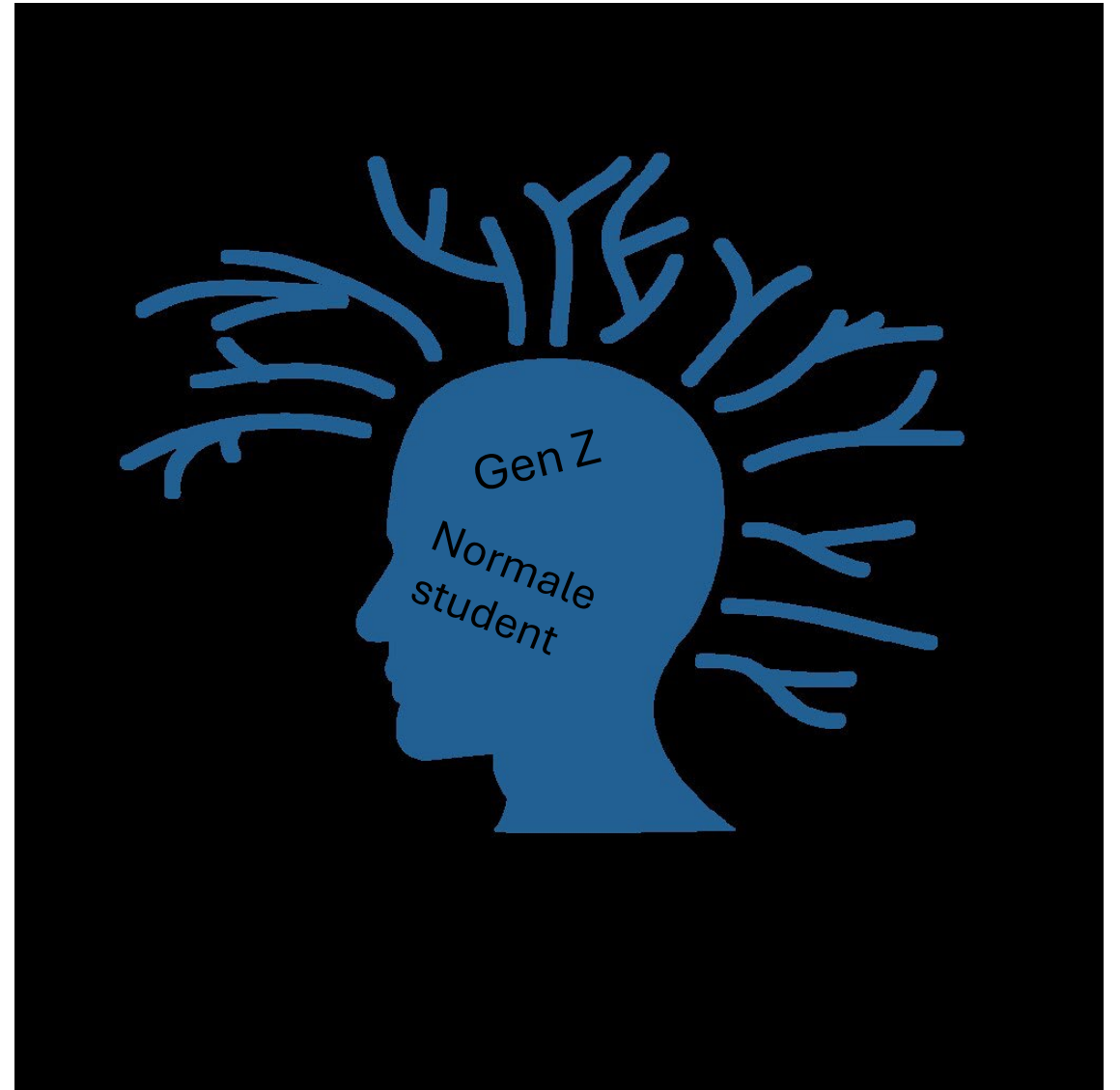

Even inkomen

Korte introductie van
deze workshop
middels een vrije
associatie oefening;
beeldvorming-
oordeel-gedrag

(onderdeel
THINK op school)

SUCCESGEVOEL

DAT DE LERAAR JE
TE-LAAT-KOMSMOES
IN ÉÉN KEER
ACCEPTEERT

Loesje

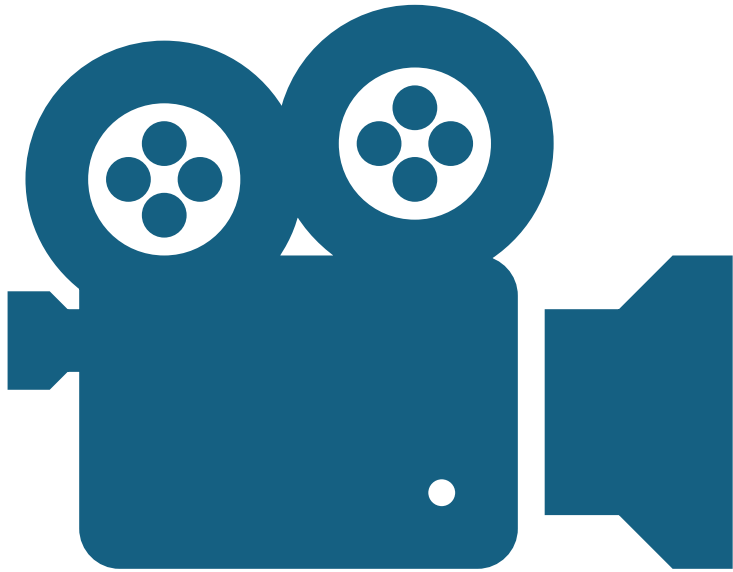
Postbus 1305
5001 BA Arnhem
www.loesje.nl

- Alles is maakbaar, succes is een keuze en daarmee een eigen verantwoordelijkheid geworden. Dus als je zelf maar je hard genoeg je best doet kun je alles worden wat je wilt. Als je faalt is dat dan ook je eigen schuld.
- Ze voelen druk om in alles in 1 x goed te doen, nu de juiste keuzes te maken omdat ze anders hun toekomst verknallen, moeten gezond leven, stappentellers bepalen hoeveel ze moeten lopen, influencers bepalen hoe mannelijkheid eruit ziet en hoe dat behaald moet worden, ouders willen dat ze niet dezelfde fouten maken als zij zelf hebben gedaan of sterker nog; dat ze het beter doen dan zij zelf hebben gedaan. Alle risico's moeten worden geëlimineerd...maar hoe moeten ze dan leren om stralend te mogen falen? (voorbeeld verkeersexamen)

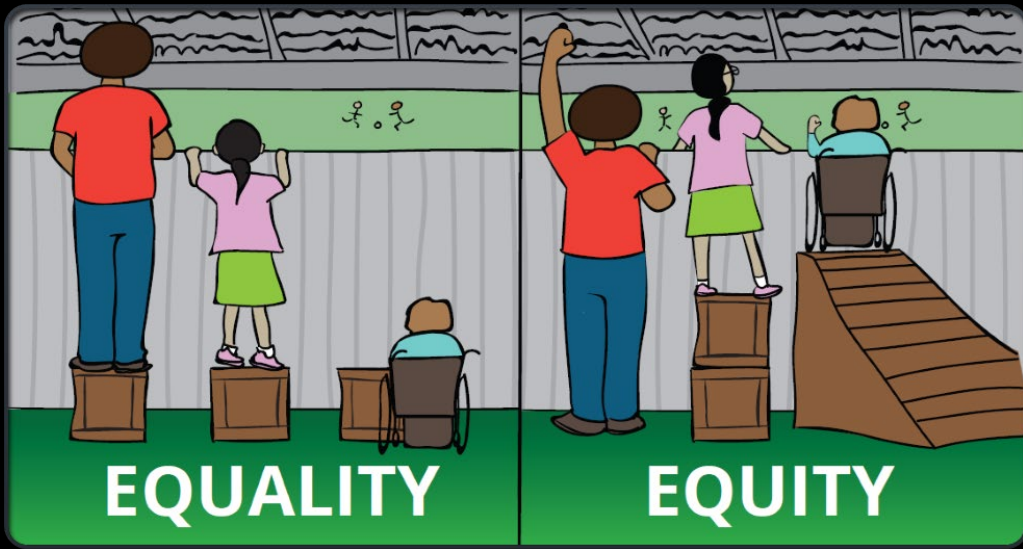

Zijn we doorgeschoten in doelgericht werken? Wat als we schoolgang/ontwikkelen(proces) zouden zien als belangrijk doel??

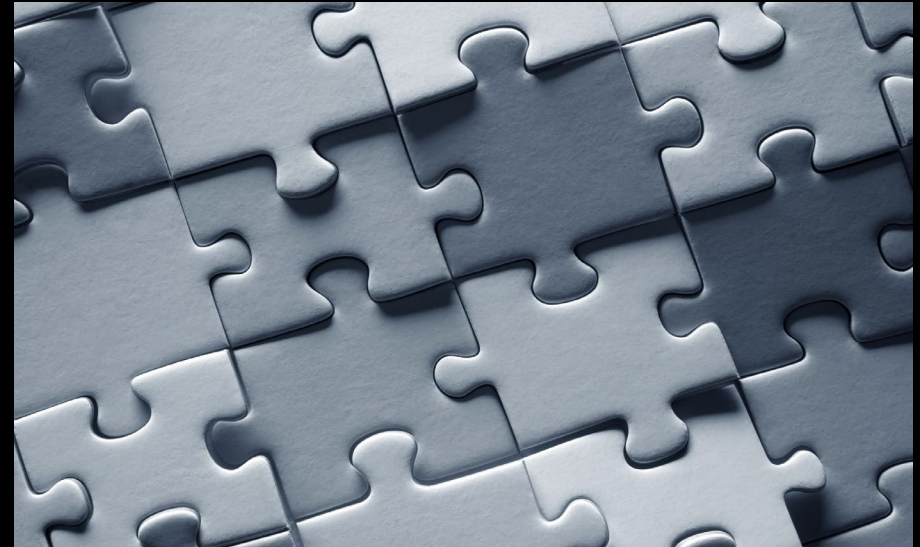
We gaan een stuk van de documentaire kijken waarover we in gesprek gaan met elkaar.

Documentaire Doen we nog wel normaal?! on Vimeo

Inclusiviteit zou de basis moeten zijn voor goed onderwijs.

Inclusiviteit zou de uitkomst van goed onderwijs moeten zijn, niet de voorwaarde.

Waarom is normaliseren lastig?

Slide van RKJ

- Tijd/ruimte – vraagt iets anders van jou als professional
- Prestatiemaatschappij – alles moet goed, beter, meer
- Overal moet een verklaring voor zijn en/of een oplossing
- Klacht/aansprakelijkheid
- Soms is verdragen het hoogste (niet alles is oplosbaar)
- Je wilt normaliseren zonder te bagatelliseren
- Voelt vreemd om “niets” te doen - aandachtig aanwezig zijn
- Wat vraagt dit van onderwijzend personeel en ondersteunende diensten
- **Bespreken jullie dit in jullie teams, met collega's en waar loop je dan tegenaan?**

In 2/3 talen bespreken, plenair terugkoppelen

Studenten hebben een label nodig om de juiste ondersteuning binnen onze school te ontvangen.

Helemaal mee oneens/
Herken het helemaal niet/
Geen last van

Helemaal mee eens/
Herken het helemaal/
Vaak last vak

Beetje mee oneens/
Herken het niet echt/
Heel soms last van

Beetje mee eens/
Herken het wel een beetje/
Soms last van

Als ons onderwijzend personeel een sterk pedagogisch klimaat neer kan zetten is er minder hulpverlening nodig

Helemaal mee oneens/
Herken het helemaal niet/
Geen last van

Helemaal mee eens/
Herken het helemaal/
Vaak last van

Beetje mee oneens/
Herken het niet echt/
Heel soms last van

Beetje mee eens/
Herken het wel een beetje/
Soms last van

Wij bespreken binnen ons team onze persoonlijke norm, de gedeelde norm en hoe de studenten daarin passen.

Helemaal mee oneens/
Herken het helemaal niet/
Geen last van

Helemaal mee eens/
Herken het helemaal/
Vaak last van

Beetje mee oneens/
Herken het niet echt/
Heel soms last van

Beetje mee eens/
Herken het wel een beetje/
Soms last van

Ik ben soms bang om te bagatelliseren als ik in mijn dagelijkse werkzaamheden probeer te normaliseren

Helemaal mee oneens/
Herken het helemaal niet/
Geen last van

Helemaal mee eens/
Herken het helemaal/
Vaak last van

Beetje mee oneens/
Herken het niet echt/
Heel soms last van

Beetje mee eens/
Herken het wel een beetje/
Soms last van

Ik denk dat het goed is als studenten op tijd worden doorverwezen zodat problemen niet groter worden.

Helemaal mee oneens/
Herken het helemaal niet/
Geen last van

Helemaal mee eens/
Herken het helemaal/
Vaak last vak

Beetje mee oneens/
Herken het niet echt/
Heel soms last van

Beetje mee eens/
Herken het wel een beetje/
Soms last van

Als onderwijsprofessionals minder druk zouden ervaren zou dat ook de druk op studenten verlichten

Helemaal mee oneens/
Herken het helemaal niet/
Geen last van

Helemaal mee eens/
Herken het helemaal/
Vaak last van

Beetje mee oneens/
Herken het niet echt/
Heel soms last van

Beetje mee eens/
Herken het wel een beetje/
Soms last van

Op mijn school/campus spreken we als studenten en
onderwijzend personeel elkaar aan als we iets zien wat niet
binnen onze norm past.

Helemaal mee oneens/
Herken het helemaal niet/
Geen last van

Helemaal mee eens/
Herken het helemaal/
Vaak last van

Beetje mee oneens/
Herken het niet echt/
Heel soms last van

Beetje mee eens/
Herken het wel een beetje/
Soms last van

Wij hebben goede lijnen met het plaatselijke
welzijnsnetwerk/jongeren netwerk zodat we studenten daar
mee in contact kunnen brengen

Helemaal mee oneens/
Herken het helemaal niet/
Geen last van

Helemaal mee eens/
Herken het helemaal/
Vaak last van

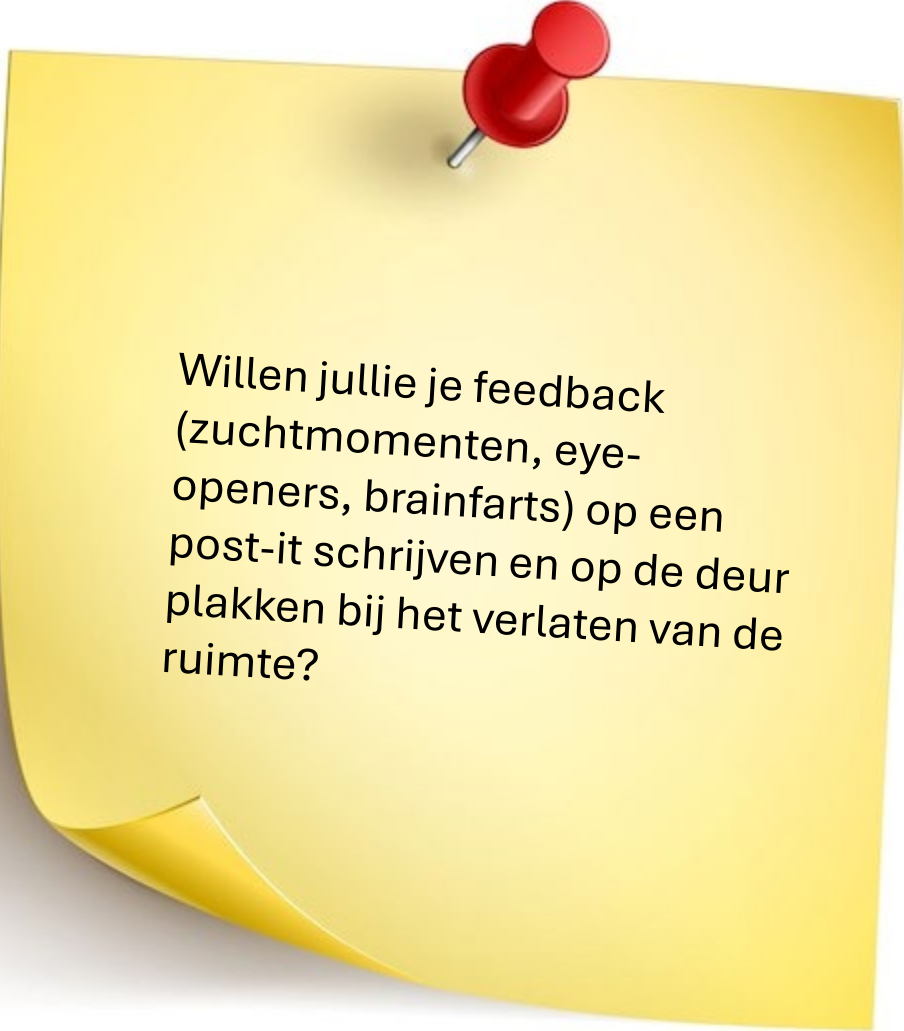
Beetje mee oneens/
Herken het niet echt/
Heel soms last van

Beetje mee eens/
Herken het wel een beetje/
Soms last van

Ouders voelen ook prestatiedruk en leggen die meer dan bij vorige generaties ook op hun kinderen.

Wat kunnen wij als onderwijs/ professionals doen voor ouders? Als we, zoals de docu net al melde, meer verbinden, in gesprek gaan luisteren en elkaar echt willen begrijpen, kunnen wij mogelijk iets doen aan deze druk, zodat ouders deze druk niet bij hun kinderen of op de school hoeven neer te leggen.

Hoe doen we dat bij deze leeftijdsgroep?

Willen jullie je feedback (zuchtmomenten, eye-openers, brainfarts) op een post-it schrijven en op de deur plakken bij het verlaten van de ruimte?

Uitgangspunten normaliseren

Slide van RKJ

- Dat er een domeinoverstijgende visie wordt geformuleerd van waaruit wordt samengewerkt. Het vergt inzet op meerdere domeinen (kinderopvang, onderwijs, jeugdgezondheidszorg, jeugdhulp, huisartsen etc.) om een verandering in denken en doen te bewerkstelligen.
- Het is van belang dat professionals leren verdragen dat ze soms even op de handen moeten gaan zitten (aandachtig niets doen). Daarvoor is het van belang dat ze de juiste kennis aangeleerd krijgen (toekomstige professionals) en handvatten krijgen
- Het medische denken is nog te vaak te sterk aanwezig. Nog meer richting professionals en ouders/verzorgers inzetten op dat niet ieder afwijkend gedrag een label hoeft te krijgen
- Problemen horen bij het leven. Deze worden, indien passend, zonder specialistische hulp en in het alledaagse leven aangepakt.
- Dat we in de samenleving de normaalverdeling weer willen oprekken van wat als normaal wordt beschouwd en wat niet (zonder problemen te bagatelliseren).
- Dat we meer inzetten op verschillende hulpbronnen (sociaal, cultuur, financieel) om de veerkracht van kinderen en jongeren te vergroten.

Ik heb jullie meegenomen in mijn dilemma en heb daarbij gebruik gemaakt van;

- Boek; van individueel naar inclusief Bert Wienen
- Podcast:
<https://open.spotify.com/episode/4cYlwT4Gj22dUkCKnKdOLK>
- [Regionale Kenniswerkplaats Jeugd IJsseland - Samen Normaliseren](#)